

ת"פ 22038/01/16 - מדינת ישראל נגד שמעון זילבר

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

ת"פ 22038-01-16

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

שמעון זילבר

ע"י ב"כ עו"ד יהודה פריד

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(ב) **לחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**"), ועבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק. כמפורט בהכרעת הדין, ביום 7/1/16, בשעות אחר הצהריים, התקיימה הפגנה בכיכר השבת בירושלים וברחובות הסמוכים לה, זאת בנוגע עם החלטה לביצוע נתיחה בגופת תינוק. בהפגנה נכחו כמה מאוד מפגינים, ביניהם הנאשם. בשלב מסוים של ההפגנה, נעו המפגינים ברחוב שטראוס לכיוון כיכר השבת. במהלך ההפגנה, יידה הנאשם אבן לעבר נידת משטרה שנסעה במקום. העד המרכזי, במהלך שמיעת הראיות, היה קצין משטרה, אשר עמד במרחק של כחצי מטר מהנאשם, וחזה במו עינו כיצד הנאשם משליך את האבן לעבר הניידת. אין ראיה לכך שהאבן פגעה בניידת. קצין המשטרה תיאר כי מדובר באירוע שכלל הצתת פחים, חסימת כבישים והשלכת חפצים ואבנים לעבר כוחות המשטרה. קצין המשטרה גם ידע לתאר כי האבן אותה יידה הנאשם הייתה בגודל של כדור טניס לערך ולכן ציין את הפתעתו ותדהמתו על כך שעל אף שעמד במרחק כה קצר מהנאשם, יידה הנאשם אבן לעבר הניידת, כנראה משום שהנאשם לא הבחין בנוכחותו.

2. הנאשם הנו כבן 20, נשוי ואב לילדה, ואין בעברו הרשעות קודמות.

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לומד בכולל, משפחת המוצא של הנאשם הנה רחבה ומתפקדת באורח נורמטיבי. אחיו הצעיר של הנאשם סובל מתסמונת דאון ומטופל במסגרת מתאימה, ולנאשם קשר קרוב אתו. שירות המבחן התרשם כי מדובר במי שמתנהג באורח אימפולסיבי וקיים לו קושי לבחון את ההשלכות האפשריות של מעשיו, אך הוא אינו מעורב בחברה שולית וניהל אורח חיים תקין. שירות המבחן התרשם כי במצבים מסוימים הנאשם עלול להיגרר למצבים פורצי גבולות המאופיינים באימפולסיות ובקושי לבחון את ההשלכות ממעשיו, ואלו מהווים גורמי סיכון להישנות במעורבות עבריינית. יחד עם זאת, לנאשם כוחות חיוביים, ניהל אורח חיים תקין, ולאחר חתונתו ולידת בתו התנהגותו התמתנה, ההליך הפלילי, לרבות המעצר, הציב גבולות, גרם לו להפנים את חומרת מעשיו, ואלו מהווים גורמי סיכוי לשיקום. שירות המבחן המליץ ענישה מוחשית בדמות של"צ או למאסר שירוצה לתקופה קצרה ובעבודות שירות.

4. במסגרת הטיעונים לעונש, נשמעה עדותו של משה ורטהיימר, המכיר את הנאשם למעלה מעשר שנים, מתוקף תפקידו כאיש קהילה. לדבריו, הנאשם עוזר לכל מי שזקוק לעזרה, פעיל בענייני הקהילה ומאוד מסור. כן העיד אלימלך רוטנברג המכיר את הנאשם מאז היה הנאשם ילד. לדבריו, הנאשם הוא הראשון לתרום, לסייע לנזקקים ולקהילה. הסנגור אף הגיש מסמך מד"ר רוברט הופנונג, פסיכולוג קליני, ממנו עולה כי הנאשם נפגש עם המומחה לפני כחודשיים למשך שלוש פגישות "כדי לטפל בבעיה של שליטה בריגושים". מצוין במסמך כי **"הנאשם הבין בצורה קוגניטיבית ורגשית את אי הצדק שיש בהפרעה לשוטרים בתפקידם וההשלכות למעשיו"**.

5. ב"כ המאשימה הפנה לכך שמדובר בהתפרעות מרובת משתתפים, במהלכה ידה הנאשם אבן לעבר ניידת משטרה. ההפגנה כללה אירועים של הפרות סדר, הצתת פחים וסגירת כבישים. מעשי הנאשם פגעו בשלטון החוק ובסדר הציבורי, מדובר בתופעה פסולה שהפכה למכה של ממש. מדיניות הענישה מצווה על עונשי מאסר משמעותיים. באה הפנייה להחלטות שתמכו בכך. נטען כי המתחם הראוי הנו 4 עד 7 שנות מאסר, והתבקש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון, ולגזור עליו מאסר מותנה וקנס.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. נטען כי שירות המבחן ערך תסקיר יסודי ומקיף. נטען כי הוראת סעיף 332א' לחוק העונשין, לאחר תיקונה, נועדה לאירועים במסגרתם אנשים מיידים אבנים או בקבוקי תבערה על מנת להרוג ולא הייתה כוונה להחיל הוראה זו לגבי אותו מיידה אבן בהפגנה, מה עוד שהאבן לא פגעה בניידת. על כן לא ניתן להשוות את עניינו של הנאשם לעניינם של אחרים המיידים אבנים לעבר מכוניות במטרה להרוג. הסנגור הגיש פסיקה אשר הפנתה לענישה מחמירה, בגין מקרים חמורים כגון יידוי בקבוקי תבערה, כאשר באותם מקרים לא נגזר עונש כפי שעתרה לו המאשימה אלא עונשים קלים יותר. נטען כי הנאשם נשוי ואב לילדה, ללא עבר פלילי. נטען כי על אף שבמשפחת הנאשם 14 ילדים, הנאשם הוא זה שמגדל את אחיו הצעיר הלוקה בתסמונת דאון. מדובר בנאשם שבא ממשפחה נורמטיבית, הנאשם היה עצור במשך 13 ימים, פנה לקבלת טיפול פסיכולוגי, כיום הוא בעל משפחה, האירוע הנו חריג לאישיותו, ונוכח הליך התבגרותו הוא לא ייקח חלק בהפגנות נוספות. המלצת שירות המבחן הנה נכונה, שכן היא תגרום לנאשם לתרום לקהילה. הנאשם מבין את הפסול במעשיו וצוין כי לאחר שחרורו ממעצרו, הנאשם היה תקופה ארוכה במעצר בין.

הנאשם, בדבריו, הביע חרטה, ציין כי נסחף למעשיו, הביע צער על כך שגרם צער לאנשים, חלוף הזמן גרם לו להבין כי ניתן להפגין ולא לפגוע בשוטרים שאך רוצים לגרום לסדר. הוא ביקש כי לא יוטל עליו מאסר בפועל, הוא דואג לאחיו הקטן, הוא פעיל בענייני הקהילה והוא יכול לסייע במסגרת של"צ או עבודות שירות.

דין

6. פסקי דין והחלטות, אפשר לומר כמעט ללא ספור, ניתנו בתקופה האחרונה בנוגע עם יידוי אבנים לעבר כלי תחבורה. מדובר בתופעה רחבת היקף. רבות נכתב אודות הסכנה הגלומה במעשים מסוג אלה ופוטנציאל הנזק הטמון בהם. יצוין כבר עתה כי טענתו של הסנגור לפיה הוראת סעיף 332א' לחוק העונשין נולדה אך כדי להתמודד עם מי שמתכוון להרוג במעשיו, אין לה בסיס. ההוראה הנה פשוטה והיא מתייחסת לכל מי שמיידיה אבן לעבר כלי תחבורה במטרה לפגוע בנוסע או במי שנמצא בקרבה. פגיעה, פנים רבות לה. יצוין כי על פי צילומי ווידאו שהוגשו במהלך המשפט, ואשר תיעדו את האירוע, ניתן היה להתרשם משני דברים: **האחד** - לזכות הנאשם, והוא שהניידת לא הייתה בנסיעה מהירה, **והשני** - לחובת הנאשם, שניתן היה לראות כיצד הניידת מתקרבת לעבר ההמון השועט ברחוב, שאז

המפגנים החלו לצור עליה והנאשם ידה אבן מטווח אפס. הערך המוגן הנו שלומם וביטחונם של אנשי החוק המבקשים למלא את תפקידם, ואין לגלות סובלנות לכך שאלו יהיו חשופים לסכנות מסכנות שונות, במהלך תפקידם לאכיפת החוק והגנה על הציבור. החומרה הנובעת ממעשיו של הנאשם הנה גם משום שמדובר במסגרת אירוע רב משתתפים. מתחם העונש הראוי **בנסיבות אלה**, במסגרתן ידה הנאשם אבן לעבר נידת משטרה הנמצאת בנסיעה, הנו 9 עד 36 חודשים. לזכות הנאשם יש לזקוף את גילו הצעיר והעדר הרשעות קודמות. עיון בפסיקה העוסקת באירועים מעין אלה מביא למסקנה כי הענישה הראויה כוללת בחובה מאסר בפועל. יצוין כי אף קטינים, כבני 14 שנים, נשלחו לא פעם ולא שלוש פעמים לתקופות מאסר בפועל (אמנם לתקופות קצרות של חודשים בודדים). עונשם של קטינים שאינם כה צעירים, ובוודאי של בגירים, חמור יותר. שירות המבחן אמנם נתן המלצתו, אך מדובר בהמלצה המהווה נתון אחד במסגרת שלל הנתונים. יש בהמלצה להשפיע על מידת עונשו של הנאשם, אך לא על מהות העונש. לא באו נסיבות אשר יש בהן להוביל לסטייה מהמתחם.

7. לפיכך אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי
כרמל,
שופט